

Лилјана Дирјан

ЗАГУБЕНИ РАБОТИ

Ноќници од бел батист со памучна чипка
пенкала, адреси, телефонски броеви,
платени и неплатени сметки
позајмени, па заборавени наслови на книги
писма напишани и неснимени
не притиснато Цтрл со с
изгубени
зборови, пејзажи, возни редови, броеви на колосеци
метро мапата на Париз и Берлин
шишенца со крем против брчки
чешли, фенови, ситни пари
цели крупни банкноти
и еден црн шал од кашмир
што десет години го носев на рамењата
од септември до мај
купен во ашрамот на Саи Баба
со жолт вез, со конец за шиене
и сите вденувања на иглата,
и лицето и опачината му беа речиси исти
кинење на конечот со заби
сите јазли, сите орнаменти,
тоа вилино коњче на крајот
го загубив во Сараево, на крајот од септември 2003
некаде меѓу Домот на полицијата
на коктелот на францускиот амбасадор
или во жолтото такси
забележав дури во темницата на киното „Космос“
откако ми застуде откај филмското платно
во онаа сцена кога еден бел бојосан слон
од „Приказната за везировиот слон“ на Иво Андриќ
го разнесоа гранатите
и една девојка со кофа вода во рацете
падна во поле камилица

БИОГРАФИЈА

Лилјана Дирјан е родена 1953 родена во Скопје. Дипломирала на Филолошкиот факултет. Била на студиски престој во Париз, како стипендист на Француската влада и Фондацијата Губелкијан.

Книги поезија:

Природна појава (1980), *Жива мера* (1985), *Пелин поле* (1989), *Champ d'abisinthe*, (Est/Quest Internationales, Париз на француски јазик, 1996), *Тешка свила* (Матица Македонска, 1997), *Socoons* (Тенеси САД, 1999), *Schwere Seide* (Берлин, 2000).

Колумни и патеписи:

Саѓе врз снегот (2007)

Добитник е на наградите „Студентски збор“ (1980) и „Браќа Миладиновци“ (1985). Преведувана е на повеќе јазици и застапена во бројни антологии на македонската современа поезија.